

Steinmetz Bella Fiatalasszonyként

Itt, [Maros]Vásárhelyen készült a kép. Ez egy gyönyörű szép, mustár színű ruha volt, de olyan sima, és borsó nagyságú babok voltak rajta. Hogyha végighúztad, érezted, tehát nem volt teljesen sima. Egy komplé: egy egyszerű ruha, és rajta egy nyitott, háromnegyedes kabát volt. Ma is csinálnak ilyent. A kalapot itt vettem. Én leánykoromban nem tűztem ilyen kalapot, csak amikor már asszony voltam. Itt lehettem olyan jó huszonöt-huszonhat éves. Ez egy nagy szalmakalap, és rajta mindenféle virágok voltak, szélesen. A kalapostól rendeltem, voltak szalagok, és az egyik egyszínű szalagot tett, a másik ilyent?, az enyémen virágok voltak. Akkor divat volt a szalmakalap. És mindenféle anyagokból volt a nyári meg a téli kalap. S az volt az érdekes, hogy a tavaszi kalapokat már elkezdtek hordani úgy április végén. Április végén már tavaszi kalapok voltak. A sapkák már február végén lejártak. Úgyhogy még hideg volt, de már szalmakalap volt, s még, mondjuk, egy jó

átmeneti meleg kabát. Akkor így volt divat. A ruhát, azt Pesten csinálták. Ott volt egy nagy konfekcióüzlet, ahol lehetett kész holmikát is kapni, de lehetett rendelésre is. És én ott rendeltem ezt a kosztümöt. Mint egy varrodában, fel is próbáltam. A tulajdonosa egy bécsi volt, akinek volt Bécsben is szalonja. Kész ruhákat is lehetett kapni, minden szezon szerint. De lehetett rendelni is, és nekem egy általános, nem egy rendkívüli alakom volt, hogy mondjuk, nagyon kövér vagy nagyon sovány, úgyhogy azt mondtam, hogy nekem harminchatos számú ruha kell, az nekem pont jó volt. A főtér közepén jöttem végig a déli órában, ugye felöltöztem? [szépen]. Minden vasárnap délelőtt nagy korzó volt. Volt egy nagy? bodegának nevezném, a sarkon, mintha Berdo volt a neve, úgy emlékszem. A legfinomabb likőröket lehetett ott kapni. Román tulajdonosa volt, ott lehetett aperitifeket délelőtt, például ringlit is venni. Az egy hal. Keskeny volt a doboza, és ilyen kis karikák voltak, az volt a hal, sós volt, s a közepében egy maszlina [olivabogyó], s olajban. Olyan, mint egy szardínia, s arra lehetett nagyon jól sörözni. Úgyhogy ha jó idő volt, kívül asztalokat raktak a trotuárra [járdára], s az ember leült s akkor kért egy ilyesmit, és a sör ment a férfiaknak, s a nők is megitták. Finom volt. Ez vasárnap délelőtt volt, mert délután már nagyon sütött oda a nap. Mentek oda délután is, de bent volt neki nagy terme, s akkor oda. Az egy elegáns dolog volt, és ez a pasas szépen beszélt magyarul. A másik oldalon a Citi cukrászda, az egy nagyon elegáns, a legnagyobb cukrászda volt. Ott tésztafélét [süteményfélét] lehetett kapni. Én nemigen mentem ide.